

तवकथामृतं तप्तजीवनम्
tava kathāmṛtaṁ tapta-jīvanam

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

A Gopal Jiu Kiadó kéthetente megjelenő mini e-magazinja

94. szám

Sat-tila Ekādaśī

2025. január 25.

1 TILAKÁT FESTENI TILOS!

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

1 A MÁSODIK AVATOTTAKNAK MINDIG VISELNIÜK KELL TILAKÁT!

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

4 A MEGINGATHATATLAN HIT JELE

A. W. Entwisle: Vaiṣṇava Tilakas; Sectarian Marks Worn by Worshipers of Viṣṇu – részlet

TILAKÁT FESTENI TILOS!

Ő Isteni Kegyelme

A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Volt egyszer egy gyár, ahol minden munkás hindu volt, és a többségük egyben Vaiṣṇava is. Ezek a Vaiṣṇavák viselhettek tilakát és más Vaiṣṇava kellékeket, viszont egy idő után a gyárnak új vezetése lett, az új tulajdonos pedig mohamedán volt. Ez az új tulajdonos, amikor átvette a gyárat, kihirdette, hogy nem engedi meg tovább a munkásoknak, hogy Vaiṣṇava tilakát viselve menjenek dolgozni. Az emberek többsége a bejelentett napon tilaka nélkül jelent meg a munkahelyen, az egyikük viszont úgy gondolta, tesz egy próbát és Kṛṣṇára bízva magát jól látható, fehér Vaiṣṇava tilakával ment be. Miután az új mohamedán tulajdonos szemrevételezte az összes munkást így szólt: „Ez a Vaiṣṇava, akin tilaka van igen bátor! Ő továbbra is viselhet tilakát a munka során, de a többieknek innentől kezdve tilos ezt tenniük!”

Prabhupāda így bátorította a bhaktákat, hogy fölöslegesen ne mondjanak le a Vaiṣṇava jelekről. Azt mondta, amikor a körülmények nem teszik lehetővé, nem kell feltétlenül tilakát viselni, habár a bhaktának reggel legalább vízzel fel kell azt festeni, és a testét meg kell szentelnie Viṣṇu Nevevel. Viszont amikor nem tilos, akkor egy bhakta nem szabad, hogy fölöslegesen lemondjon a Vaiṣṇava ruházatról vagy a mālākról. ❀

Satsvarūpa dāsa Goswami: Prabhupāda Nectar.
One Volume Complete Edition. 163. o.
Gita Nagari Press. 1996.

A MÁSODIK AVATOTTAKNAK MINDIG VISELNIÜK KELL TILAKÁT!

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

A következő oldalakon a Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura által Śrīla Vṛndāvana dāsa Ṭhākura Śrī Caitanya-bhāgavatájához fűzött magyarázatából olvashatunk néhány bekezdést, melyből a tilaka viselésével kapcsolatosan ismerhetünk meg további részleteket.

Mukunda Sañjaya, akinek a fiát Puruṣottama dāsának hívták, több életen át volt az Úr szolgája. Gauracandra minden nap ment, hogy e szerencsés ember házában tanítson. Az Úr érkezett először, és a caṇḍī-maṇḍapában ült le, ezután pedig a diákok is sorra megérkeztek. Megesett, hogy ez idő alatt egy-egy diák véletlenül elfelejtett tilakát festeni.

5-8. vers

Magyarázat

A tilaka szó arra utal, amikor valaki miután Vaiṣṇava avatásban részesült, a testét derékon felül tizenkét helyen – a homlokon, a hason, a mellkason, a torkon, a törzs jobb oldalán, a jobb karon, a jobb vállon, a törzs bal oldalán, a bal karon, a bal vállon, a hát felső illetve alsó részén – mint Hari templomát ūrdhva-puṇḍrával, vagyis két függőleges vonallal megjelöli. A homlok e tizenkét hely egyike. A Nārada Purāṇa erről a következőképp ír: „Egy Vaiṣṇava, aki a homlokát ūrdhva-puṇḍrával jelöli meg, azonnal megtisztítja az egész világot.”

Viṣṇu bhaktái mindig ūrdhva-puṇḍra tilakát, Śiva bhaktái pedig tri-puṇḍrát festenek.

A szentírások az mondják, egy királynak minden olyan személyt, aki avatott, kétszer született és nem visel tilakát, el kell fognia, majd egy számárra háttal felültetve el kell kergetnie a városból. Ezért hát minden avatott Vaiṣṇavának festenie kell tilakát. Ez volt az oka annak, hogy az Úr Aki jagad-guru, mindenki tanítója, ilyen instrukciót adott gyermekkori kedvtelése során. Ha valaki az Úr Viṣṇut akarja imádni, akkor annak el kell fogadnia az avatáshoz kapcsolódó öt saṁskārát. Általában egy kétszer született tíz féle saṁskārán megy keresztül, azok pedig, akik a kétszer születettek alatt állnak, tizenöt féle saṁskāra után lehetnek Vaiṣṇavák. Ahogyan egy brāhmaṇa kötelessége a zsinórját tisztán tartani, egy avatott Vaiṣṇavának kötelessége, hogy śikhāja, brāhmaṇa zsinórja, tilakája és mālāja legyen.

Annak a leírása, hogy hogyan kell tilakát festeni, megtalálható a Hari-bhakti-vilāsában (4.66-98. versek). A Padma Purāṇa Uttara-khaṇḍája a következőt mondja: „Egy gyakorlónak a testét tizenkét jellel kell megjelölnie, miközben az Úr Neveit, mint Keśava, énekli.”

A test tizenkét részének tilaka jelekkel való díszítésének folyamata

lalāṭe keśavaṁ dhyāyē nārāyaṇam athodare
vakṣaḥ-sthale mādhaveṇ tu govindam kaṇṭha-kūpake
viṣṇuṁ ca dakṣiṇe kuṅṭha-bāhu ca madhusūdanam
trivikramam kandhare tu vāmanam vāma-pārśvake
śrīdharam vāma-bāhu tu hṛṣīkeśam tu kandhare
prṣṭhe ca padmanābhām ca kaṭyāṁ dāmodaram nyaset
tat prakṣālena-toyam tu vāsudevāya mūrdhani
ūrdhva-puṇḍram lalāṭe tu sarveṣāṁ prathamam smṛtam
lalāṭādi krameṇaiva dhāraṇam tu vidhīyate

Amikor valaki a homlokára fest tilakát, akkor Keśavára, amikor a hasára, akkor Nārāyaṇára, amikor a mellkasára, akkor Mādhavára, amikor a torkára akkor Govindára, amikor a törzse jobb oldalára, akkor Viṣṇura, amikor a jobb karjára, akkor Madhusūdanára, amikor a jobb vállára, akkor Trivikramára, amikor a törzse bal oldalára, akkor Vāmanára, amikor a bal karjára, akkor Śrīdharára, amikor a bal vállára, akkor Hṛṣīkeśára, amikor a hátára, akkor Padmanābhára és Dāmodarára kell emlékeznie. Ezután meg kell mosnia a kezét vízzel, majd azt a fejébe kell, törölje és eközben Vāsudevára kell emlékeznie. Az embernek először a homlokára, azt követően pedig a többi testrészére a fenti sorrendben kell tilakát festenie. Ez a szabály.

Ha valaki a testét nem díszíti tilakával, azzal bünt vonz magára. Nārada Muni így szól a Padma Purāṇában: „Ha valaki úgy mutat be áldozatot, ad adományt, végez lemondásokat, tanulmányozza a Védákat vagy tesz felajánlásokat az ősatyáknak, hogy előtte nem festett tilakát, ezeknek a tetteinek nem lesz semmi haszna. Ha valaki nem fest tilakát, arra rá sem szabad nézni, mert a teste olyan tisztátalan, mint egy krematórium.” Az Āditya Purāṇában az áll: „Egy királynak azt a leesett brāhmaṇát, akinek a testét nem díszítik Vaiṣṇava jelek, mint a tilaka, a kagyló és a cakra, fel kell ültetnie egy számárra és el kell kergetnie a királyságából.” A Padma Purāṇa Uttara-khaṇḍájában pedig ez áll: „Az a személy, aki bármit, mint például a mūrti imádata, úgy végez, hogy nem festett előtte tilakát, az semmilyen haszonra nem tesz szert, efelől semmi kétség. Tudd biztosan, hogy démonikus dolog tilaka nélkül végzni a sandhyāt, aki pedig így tesz, az biztosan a pokolba megy.”

A görbe vagy három vonalból álló tilakára vonatkozó tiltások

A Padma Purāṇa Uttara-khaṇḍájából: „Aki Vaiṣṇava tilaka helyett három vonalból álló tilakát visel, az az emberiség legalja, s mivel megszegte a test, az Úr Viṣṇu lakhelye tilakával történő díszítésének szabályait, bizonyosan a pokolba megy.” A Skanda Purāṇa pedig így ír: „Nem szabad, hogy az embernek görbe legyen a tilakája, s még ha meg is hal sem szabad, hogy más nevet énekeljen, mint az Úr Nārāyaṇa Szent Neve. Vaiṣṇava tilakát kell viselnie, s ha elérhető, akkor ehhez használjon gopī-candanát.” Máshol pedig ez áll: „A tanult személyek tudják, hogy léteznek a brāhmaṇák és a bhakták számára előírások, hogy Vaiṣṇava tilakát, másoknak pedig a három vonalból álló tilakát kell viselniük. Ha valaki meglát vagy megérint egy brāhmaṇát, aki Vaiṣṇava tilaka helyett három vonalból álló tilakát visel, annak ruhástól kell megfürdenie. Egy Vaiṣṇava nem szabad, hogy a megfelelő Vaiṣṇava tilaka helyett inkább három vonal alkotta tilakát viseljen, mivel ez a tette nem teszi elégedetté az Úr Harit.” „Nem szabad ránézni arra, akinek a homlokát nem díszíti Vaiṣṇava tilaka! Ha valaki mégis így tesz, akkor azonnal a napba kell néznie, mivel az Úr Hari és Lakṣmīdevī a tilakában lakik.” – szerepel a Skanda Purāṇának abban a részében, ahol a Kārtika havának leírása van. Szintén a Padma

Purāṇa Uttara-khaṇḍāja mondja a következőt: „A tilaka jelek, melyek a bhanyan-fa leveleire, bambuszlevélre illetve a lótusz bimbójára hasonlítanak, a legelbűvölőbbek.”

A test tilaka jelekkel történő díszítésének dicsősége

„A tilaka szárai közötti szép üres rész Śrī Lakṣmī és Śrī Janārdana, az urak Urának ülőhelye. Ezért biztos lehetsz abban, hogy a test, melyet tilaka jelek díszítenek, az Úr felszentelt temploma!” A Brahmāṇḍa Purāṇában pedig a következőt találjuk: „Ha valaki, aki tisztátalan, rosszul viselkedik, bűnös tettek végzésével foglalja le magát a testét tilaka jelekkel díszíti, tegye azt akár csak az elméjében, egész biztos, hogy örökre megtisztul. Az embernek a homlokára úgy kell tilakát festenie, hogy közben tükörbe vagy vízbe néz, a körmei pedig sosem érinthetik meg e szent agyagot!”

A tilaka festés szabályai

„Hari legszerencsésebb tiszta bhaktáinak Hari lótuszlábaihoz hasonló, két vonal és köztük üres részből álló tilaka jelekkel kell díszíteniük a testüket. E jel festését az orruk hegyén kell kezdeniük és a homlokukon kell folytatniuk, és tilakával vagy valamilyen más, megfelelő agyaggal kell elvégezniük. Az orrhegy az orrnyereg felső háromnegyedét jelenti. A szemöldökök közötti résztől felfelé pedig két vonalat kell festeni.”

A két vonal közötti üres részről

Biztos, hogy egy leesett kétszer született, aki úgy fest tilakát, hogy nem hagy üres részt a két vonal között, elhagyja Śrī Harit és Lakṣmīdevit, Akik e helyen laknak. Kétségtelen, hogy egy ilyen leesett kétszer született, aki úgy fest tilakát, hogy nem hagy üres helyet, az egy kutya lábát tartja a homlokán. Ezért, ó szépség, a brāhmaṇáknak és a nőknek mindig kell, hogy a homlokukra két pálcára és az azok között lévő üres részre hasonló tilakát fessenek.

A tilaka, mint Hari temploma

A tilakajelet, ami az orron kezdődik és a hajvonalig tarva a két szára közötti szép résszel nyúlik felfelé a homlokon, Hari templomának nevezik. Brahmā a bal, Sadāśiva a jobb, az Úr Viṣṇu pedig egy ilyen tilaka középső részén lakik. Nem szabad e tilak középső részére semmit sem tenni.

Az agyagról, amiből tilakot festenek

A Padma Purāṇa így ír: „Olyan folyóvízből kell az agyagot a tilakához gyűjteni, ahol az Úr Viṣṇu fürdették. Hari transzcendentális hajlékáról is lehet agyagot hozni. Odaadással kell ezt az agyagot a Venkaṭa hegyről, Śrī Raṅgamból, Śrī Kūrma-kṣetráról, Śrī Dvārakából, Śrī Prayāgából, Śrī Nṛsimha-kṣetráról, Śrī Varāha-kṣetráról vagy Śrī Vṛndāvanából [vagy bármilyen tulasī-erdőből] gyűjteni, majd olyan vízzel kell összekeverni, ami az Úr Viṣṇu lótuszlábait mosta. Így kell az embernek a testét tilakával díszítenie, és így kell megjelenie az Úr előtt. Ó Ambarīṣa Mahārāja, hogy bűnös tetteid visszahatásait csökkentsd, csak nézz valaki olyanra, akinek a homlokát gopī-candanából készült tilaka díszíti!” A Skanda Purāṇában Dhruva Mahārāja a következőket mondja: „Ha látsz egy személyt, akinek a homlokát kagyló és kerék szimbólumok díszítik, akinek a fején tulasī mañjarik vannak, és akinek a tagjait gopī-candana borítja, miért kellene félned a bűnös visszahatásoktól? Egy Vaiṣṇava az arcát vonzó tilakával jelölje meg, amelyhez az agyagot egy tulasī növény gyökeréből gyűjtötték. A homlokot gopī-candanával kell megjelölni, és az Úrnak felajánlott virégfüzért kell viselni. Így kell az embernek a homlokát a háromféle tilakák egyikével díszítenie. A testet különféle formákkal, mint például Matsya és Kūrma, valamint különböző fegyverekkel, mint például a kerék, kell ékesíteni, hogy örömet szerezzünk Hari Úrnak.”

A Védikus előírás a tilaka felfestésére vonatkozóan

A Yajur Vēda Hiranyakeśīya ágában azt mondja: „Aki a Hari lótuszlábait formázó tilaka jeleket visel, nagyon szerencsés lesz, kedvessé válik a Legfelsőbb Brahman, Śrī Hari számára. Aki a homlokán tilakát visel, melynek közepén üres sáv van, az alkalmassá válik a felszabadulásra.” A Yajur Vēda Kaṭha ágában a következő olvasható: „Az a nagyszerű lélek, aki miután felfestette a tilakát, mantrákkal meditál Śrī Viṣṇun, Aki cakrát tart, Aki a Legfelsőbb Abszolút Igazság, Aki nagyobb, mint a legnagyobb, és Aki hívei szívében lakozik, az bizonyosan megtisztul.” Az Atharva Védában (9-15. versszakok) pedig a következő áll:

Az Úr, mint sanātana-dharma, megalapozta a vallás alapelveit, s annak érdekében, hogy ezen vallási

elveket megvédje, nem tűrt el semmilyen szabálysértést. Amikor pedig egy bűnös megjelent, az Úr olyanmódon szegénybe hozta, hogy ez az ember azután soha többé nem ment Elé anélkül, hogy először el ne végezte volna a reggeli imádatot. Az Úr így szólt: „Ó testvérem! Miért nem látom a homlokodon a *tilakát*? Ezt mivel magyarázod? A Védák azt mondják, hogy ha egy *brāhmaṇa* homlokán nincs *tilaka*, az olyan, mint egy hamvasztóhely. Látom, hogy nem végeztél el a napi imádatodat. Ezért, kedves testvérem, a reggeled gyümölcstelenné vált. Menj vissza haza, és végezd el újra a reggeli kötelességeidet. Ezután pedig visszatérhetsz a tanuláshoz!” Így aztán az Úr minden egyes tanítványa lelkiismeretesen elvégezte vallásos kötelességeit. „Az a szerencsés gyakorló, aki egész életében a testét olyan *tilaka* jelekkel díszíti, mint a kerék, biztosan eléri Viṣṇu Úr mindent átható legfelsőbb lakhelyét, amely a hívek végső célja.” ❀

Śrīla Vṛndāvana dāsa Ṭhākura: *Śrī Caitanya-bhāgavata*.

Fordítás és magyarázatok:

Śrīla Bhaktisiddhānta Sarasvatī Ṭhākura

Bhumipati Das (ford.) Pundarik Vidyanidhi Das (szerk.)

Vrajaraj Press. Vrindavan. 2001.

A MEGINGATHATATLAN HIT JELE

A. W. Entwistle: *Vaiṣṇava Tilakas*;

Sectarian Marks Worn by Worshipers of Viṣṇu – részlet

A *tilaka*, mint a megingathatatlan hit és
Aszilaráság jele néhány olyan szentről szóló

Śrī Kṛṣṇa Kathāmṛta Bindu

Kéthetente megjelenő
ingyenes e-magazin

Kiadja: Gopal Jiu Kiadó

Sri Krishna Balarama Mandir

National Highway No. 5

IRC Village

Bhubaneswar, Odisha, India 751015

Email: katha@gopaljiu.org

Website: www.gopaljiu.org

A Gopal Jiu Kiadó a Krisna-tudatú Hívők Nemzetközi Közösségének (ISKCON) része. ISKCON Alapító-Ācārya Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda

Magyar változat: Japablog

Ő Isteni Kegyelme A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupāda könyveiből, leveleiből és előadásából származó idézetek
© Bhaktivedanta Book Trust.

Minden egyéb anyag, ha másként nincs feltüntetve © ISKCON Gopal Jiu Kiadó. Minden jog fenntartva. A Bindu elektronikus vagy nyomtatott módon, változatlan tartalommal történő terjesztése engedélyezett.

történetben is megjelenik, akik ellenálltak a mohamedán uralkodók azon próbálkozásának, hogy elnyomják a *Vaiṣṇavizm*ust. E szentek egyike volt Bhagavān dāsa, Yuta Khojiji és Shyamdas gyermeke, aki Mathurāban élt.

Priya dāsa azt mondja, amikor a Mogul uralkodó észrevette, hogy sok alattvalója *tilakát* és *mālāt* viselt, amit ő a hatalma megkérdőjelezéseként értelmezett, akkor kiadott egy rendeletet, miszerint senki sem viselheti e jeleket. Sok *Vaiṣṇava* megadta magát és – attól féltve, hogy az életüket veszthetik – felhagytak a viselésükkel. Volt viszont egy *bhakta*, Bhagavān dāsa, aki annyira elmerült a *bhakti* boldogságának óceánjában, hogy *tilakát* és *mālāt* viselve mutatkozott be a *sahnak*. Az uralkodót annyira lenyűgözte és elragadta hitének és bátorságának ez a fajta megnyilvánulása, hogy engedélyezte Bhagavān dāsa számára, hogy továbbra is Mathurāban éljen. Azt is mondják, hogy a szent ezután templomot alapított azt Haridevának ajánlva.

Hasonló történet található Biharinadeváról (vagy Biharina dāsáról), Hari dāsa követőjéről is, habár erre a *Nijamasiddhāntában*, a felekezet *ācāryáiról* és szentjeiről szóló életrajzokat tartalmazó írásban nincs utalás. Akbar *sah*, aki vallási ügyekben széles látókörű személy hírében állt, úgy döntött, hogy próbára teszi a *Vaiṣṇavák* hitét. Összehívta őket, hogy részt vegyenek a *darbārjān*, de figyelmeztette Őket, hogy senki sem jelenhet meg *tilakát* vagy *mālāt* viselve. A szentek és *mahanták* közül egyedül Biharinadeva döntött úgy, hogy mégis hitének jeleit viselve mutatkozik Akbar előtt. Ezt viszont nem a hamis egó által vezérelve tette. Azt mondják, hogy Rādhā megjelent neki egy álomban, és azt mondta, hogy ne féljen. Ennek megfelelően Biharinadeva extra *tulasī-mālākat* viselt, a *tilakáját* pedig úgy festette fel, hogy az ujjával egészen az orra hegyéig meghosszabbította azt. Ezzel magyarázzák Hari dāsa aszkéta követői, hogy miért viselnek extra *mālākat*, és hogy a Nimbārka *sampradāya* *tilakájához* képest miért viselnek hosszabb *tilakát*. Akbar ezen a *darbārān* aztán kihirdette, hogy rendíthetetlenlége miatt Biharinadev a legjobb a *Vaiṣṇavák* között. ❀

A. W. Entwistle: *Vaiṣṇava Tilakas*;
Sectarian Marks Worn by Worshipers of Viṣṇu.
International Association of the Vrindaban
Research Institute. London. 1982.